

34 sem erlendis búa, eru háðir gjaldeyrisákvæðum þeim, sem í gildi eru á hverjum 26. febr. tíma, og skulu þeim sem öðrum greiddir vinningar í íslensku fé.

22. gr.

Fái vinnandi ekki vinning sinn greiddan, skal hann tilkynna það Íslenskum getraunum. Tilkynningin skal berast aðalskrifstofunni innan 3 — þriggja — mánaða frá því að vinningaskrá er birt, ella rennur upphæðin í jöfnunarsjóð Íslenskra getrauna.

23. gr.

Verði getraunastarfsemi á vegum íþróttanefndar ríkisins hætt, skulu eignir Íslenskra getrauna eða andvirði eignanna renna til íþróttasjóðs.

24. gr.

Án leyfis menntamálaráðuneytisins er öllum öðrum en íþróttanefnd ríkisins óheimilt að reka getraunastarfsemi. Brot á því varðar sektum, 1500—9000 krónum, er renna í íþróttasjóð.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 84/1940, um tekjuöflun til íþróttasjóðs, öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 26. febrúar 1952.

Björn Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

35

26. febr.

GJALDSKRÁ OG REGLUR

um breyting á gjaldskrá og reglum fyrir landssímann frá 23. nóvember 1951.

1. gr.

Fyrirsögn I. kafla gjaldskrárinnar breytist og verður:

Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í kaupstöðum, kaптúnunum, þorpum og hverfum, öðrum en Reykjavík, Hafnarfirði og Akureyri.

2. gr.

Á eftir 8. lið III. kafla kemur nýr liður, nr. 9, svo hljóðandi:

9. Undir ákvæði þessa kafla gjaldskrárinnar falla símar bænda í sveitum almennt, nema þeirra, sem búa í hverfum, þorpum eða kaптúnunum eða í nágrenni þeirra og hafa síma á sérstakri línu eða fáir saman á línu, en um síma þeirra fer eftir ákvæðum I. eða II. kafla eftir því, sem við á, allt samkvæmt ákvörðun pósti- og símamálastjórnarinnar. Þannig greiðist afnotagjald fyrir síma í sumarbústöðum, veiðiskálum, íþróttaskálum, héraðsskólum, gisti- og veitingastöðum, hjá iðnrekendum, atvinnurekendum eða verzlunum o. s. frv. samkvæmt I. eða II. kafla, en ekki samkvæmt þessum kafla, og það enda þótt þeir séu á sameiginlengri línu með sveitabæjum. Um síma hjá öðrum aðilum eða stofnunum í sveit, eða þar sem sérstaklega stendur á, fer í hvert skipti eftir ákvörðun pósti- og símamálastjórnarinnar eða eftir samkomulagi.

3. gr.

35

Gjaldskrá þessi og reglur er sett samkvæmt 12. gr. laga nr. 30 1941, um fjar- 26. febr.
skipti, og gengur í gildi nú þegar.

Póst- og símamálaráðherrann, 26. febrúar 1952.

Björn Ólafsson.

Guðmundur Hliðdal.

**Staðfesting handhafa forsetavaldsins á skipulagsskrá fyrir „Minningargjafa- 36
sjóð Landsspítala Íslands“, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmála- 27. febr.
ráðherra 27. febrúar 1952.**

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningargjafasjóð Landsspítala Íslands.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningargjafasjóður Landsspítala Íslands.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður árið 1916 og hefur hann aukizt síðan með fé því, er honum hefur gefizt til minningar um látna menn.

3. gr.

Sjóðurinn er nú að upphæð kr. 590123.79 — fimm hundruð og níutíu þúsund eitt hundrað tuttugu og þrjár 79/100 krónur —. Höfuðstól þennan, og það, sem við hann kann að bætast, má eigi skerða.

4. gr.

Árlega skal leggja við höfuðstól $\frac{1}{6}$ hluta vaxta.

5. gr.

Því, sem sjóðnum kann að áskotnast umfram vexti, skal ásamt þeim hluta vaxta, er eigi leggjast við höfuðstól samkv. 4. gr., varið í fyrsta lagi til hjálpar sjúklingum, er sjúkravist eiga í Landsspítala Íslands, til greiðslu sjúkrahúskostnaðar, og í öðru lagi er heimilt, ef fé er aflögu, að styrkja til sjúkrahúsdvalar erlendis þá sjúklinga, sem ekki geta fengið fullnægjandi læknishjálp hérlendis, að dómi yfir-lækna Landsspítalans, enda mæli þeir með styrkumsókn sjúklingsins.

Gjafir, er sjóðnum kunna að gefast í einhverju sérstöku skyni eða með sérstöku skilorði, koma þó eigi undir ákvæði þetta, enda sé gjöfin eigi lægri en kr. 1000.00 — eitt þúsund krónur —.

6. gr.

Af eignum sjóðsins standa kr. 125000.00 — eitt hundrað tuttugu og fimm þúsund krónur — í Útborgunardeild Söfnunarsjóðs Íslands. Aðrar eignir sjóðsins eru nú sem stendur geymdar í ríkisskuldabréfum, jarðræktarsjóðsbrefum og í spari-sjóðsdeild Landsbanka Íslands. Eignir sjóðsins skal á hverjum tíma geyma á þeim stað, sem tryggastur er talinn.